

Sālih Kurdī

**STAV ISLĀMA O
DEMOKRATIJI**

Stav islāma o demokratiji

Stav islāma o demokratiji

**STAV ISLĀMA
O DEMOKRATIJI**

autor:
Sālih Kurdī

Plav, Sandžak
muharrem 1428. hidžretske
februar 2007. godine

Stav islāma o demokratiji

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Prevod sa arapskog jezika:

Ebū Idriz Husejn

Lektura i prelom teksta:

Ebū Ahmed

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - h a q q"

VAŽNA NAPOMENA !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela
bez odobrenja izdavača je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

Stav islāma o demokratiji

**Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:**

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred
nepravедnim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe
nepravедnom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga
vladar ubije."²

""Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da
kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok jer mu
riječ istine neće približiti čas smrti niti mu umanjiti
nafaku."³

---

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim ''Sunenima'' od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome ''Musnedu'' od Ebū Se'īda el-Hudrija

Stav islāma o demokratiji

Stav islāma o demokratiji

STAV ISLAMA O DEMOKRATIJI

Živimo u vremenu u kojem je ljude pogodila kušnja zvana demokratija. Neki od ljudi su otišli predaleko, vjerujući i pozivajući u tu zapadnu demokratiju, dok su pak drugi pomiješali između pravog islāma i demokratije.

Zbog opasnosti koju sa sobom i u sebi nosi demokratija i zbog muslimana koji vjeruju i pozivaju u nju dužnost nam je objasniti stav islāma prema ovom belaju, posebno što mnogi vjeruju da je demokratija od islāma i obratno, pa čak i govore da između islāma i demokratije ne postoje nikakve suprotnosti!!! Jedan od glavnih povoda postojanja ovog mišljenja kod muslimana je i taj što ljudi koji poznaju islām nisu govorili o islamskom stavu prema demokratiji.

Naprotiv, svjedoci smo da dobar dio "muslimana" poziva u demokratiju, vrijedno je reklamirajući među svijetom. Ti "muslimani" prikazuju demokratiju kao oličjenje islāma, i ne samo to, već govore da je demokratija vjera i parola Zapada i njihov jedini svjetski interes. Govore da je demokratija jedini ispravni sistem života prema kojem se čovječanstvo treba uputiti.

Međutim, da bi slika bila jasnija moramo pojasniti da demokratija predstavlja vladavinu i sūd naroda. Nasuprot njoj, islām je Allāhov sud na Zemlji. Demokratija razdvaja između politike i vjere; islam je vjera i država, on je društveno-vojno uređenje... Muslimanu je zabranjeno da demokratiju prihvati kao sistem svojeg života, ne prihvatajući islamski sistem života. Što se tiče onih "muslimana" koji prihvataju demokratiju kao sistem života, o njima Uzvišeni kaže:

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Stav islāma o demokratiji

"Zar oni traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allāha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?" ⁴

DEMOKRATIJA

Naziv *demokratija* je sastavljen od dvije grčke riječi; *demos* – narod; *kratos* – vlast, vlada. Ove dvije riječi znače *vladavina naroda*; sprovođenje vlasti putem naroda tj. njegovih predstavnika. U široj terminologiji, demokratija znači da uprava pripada narodu; narod je taj koji propisuje zakone preko svojih predstavnika u vladi, izvršni organi vlade se nalaze u rukama naroda; volju naroda sprovodi predsjednik za koga je narod glasao; u ime i u korist naroda on sprovodi dotične zakone.

Također, demokratija može značiti kontroliranje izvršne vlasti od strane naroda i to direktno kroz parlament. Parlament je sastavljen od "legalno" izabраниh poslanika od strane naroda. Ovi poslanici "imaju" pravo propisivanja zakona shodno njihovim prijedlozima, koji će se ili usvojiti ili odbiti. Ustvari, najveće pravo na prisustvo u parlamentu polažu predstavnici onih s dubokim džepom, jer s novcem kojeg posjeduju mogu postaviti u sjedište parlamenta onoga koga žele i koji odgovara njihovim interesima. Nakon toga oni će propisivati zakone koji odgovaraju većinskoj populaciji koja ih je izabrala. Preostale etničke grupe će, normalno, ostati oštećene. Ovaj oblik takozvane predstavničke demokratije se praktikuje u SAD-u i Francuskoj.

Postoji i jedan drugi oblik ovog sistema poznat pod nazivom direktna demokratija. Nakon izglasavanja zakona od strane eksperata za propisivanje zakona, ti isti zakoni trebaju podleći direktnom glasanju naroda. Ako za dotični zakon glasa 50% od ukupnog stanovništva, onda se taj zakon

---

⁴ sūra el-Mā'ide, 50. ājet

Stav islāma o demokratiji

prihvata i moraju ga poštovati svi, pa i oni koji nisu glasali za njega. Ovaj vid demokratije se praktikuje u Švajcarskoj.

Demokratija znači izabrati određene ljude koji će sprovoditi dvije osnovne funkcije:

- glasanje i propisivanje zakona od strane parlamenta,
- izvršno vijeće sprovodi izglasane zakone.

Demokratija se po prvi put pojavljuje u osamnaestom vijeku u zapadnoj Evropi, nakon dugotrajnog sukoba između crkve i onih kraljeva koji su branili interes naroda. U tom sukobu crkva je poražena, a vlast su preuzeli ljudi koji su povukli razliku između vjere i društvenog uređenja. Vjeru su postavili u okvire pukih obreda, smatrajući je ličnom stvari individue bez dozvole ikakvog njenog mješanja u društvene aktivnosti i pozvali su na oslobađanje od bilo kakvog vjerskog uticaja u stvari države.

Kao izvor novog sistema uzeli su paganska učenja stare Grčke i Rima. Od Grka su preuzeli filozofiju, a od Rimljana zakone. Ideja o demokratiji je stara paganska ideja Grka, koji su htjeli da narod sudi sam sebi zbog sebe. Znači, narod je vladar i osim njegovih zakona ničiji drugi, pa ni Allāhov zakon, ne smiju vladati.

Nekoliko stoljeća prije rođenja 'Isā'a, sallallāhu 'alejhi we sellem, u Grčkoj su postojali gradovi koji su istovremeno bili i države zbog njihovog karakterističnog položaja širom grčke obale. Ovi gradovi-države, kao tadašnje popularne morske luke, dolazile su u kontakt sa svim paganskim učenjima tog vremena. Grad-država Atina je već sprovodila demokratiju. Skupina atinskih vođa, u svojstvu narodnih predstavnika, bi donijela neki zakon koji je kasnije na trgovima Atine i javno izlagan na glasanje. Narod je glasao sa *da* ili *ne*. Nisu imali

Stav islāma o demokratiji

pravo predlaganja novih zakona. Ti glasači su predstavljali samo 10% od ukupnog stanovništva Atine. Što se ostalih tiče, oni nisu imali pravo glasa kao npr. žene, djeca i stranci. Dakle, iz ovog se da zaključiti da u Atini nije postojala demokratija u pravom smislu riječi i da narod nije imao pravo vladavine sām sobom.

Kao što smo već spomenuli, crkva je izgubila svoju vlast koja je zamijenjena sekularističkom viašću. Međutim, i crkvena vlast je bila neka vrsta sekularizma, jer su njihovi zakoni bili plod propisivanja odredbi od strane njihovih sveštenika. Preuzevši vlast u svoje ruke, sekularisti su pozivali u slobodu i demokratiju. Zbog poteškoća oko okupljanja naroda na jednom mjestu zbog glasanja, sekularisti su predložili da narod izabere određen broj svojih predstavnika koji će kasnije u njihovo ime propisivati zakone. Izabirali su i svoje predstavnike koji su sprovodili volju naroda. Ovaj način glasanja je rezultirao time što su brojno jači i bogatiji uvijek bili "predstavnici" naroda, jer većina ljudi ne posjeduje potrebne novčane iznose koji su potrebni za upotpunjavanje predizborne kampanje. Veoma važnu ulogu u svemu tome igrao je i mito, koji je davan "pravim" ljudima, koji su srdačno "pomagali" kandidatima. Tako su narodni poslanici postali pravi vladari, i pored toga što su manjina u narodu, i tako su ti narodni poslanici postali vlasnici najvećih svjetskih kompanija.

TEMELJI I NAČELA DEMOKRATIJE

Pozivaoči u demokratiju, koji su fizički prisutni među muslimanima, dok su srcem i razumom sa nevjerničkim Zapadom, pokušavaju da ovaj sistem prikažu kao jedino nacionalno i međuvjersko tolerantno rješenje. Zagovaraju ono

Stav islāma o demokratiji

što u demokratiji ustvari i ne postoji, osim ako ne misle na svoju "demokratiju". Najvažnija načela demokratije su:

- Narod je taj koji vlada državom i on predstavlja zakonodavnu vlast. Propisivanje zakona, po volji naroda, izvršava se putem legalno izabраниh narodnih poslanika. Ukratko, zakonodavac je čovjek, a ne Uzvišeni Allāh!
- Demokratija zagovara slobodu ispoljavanja bilo kojeg vjerovanja, u okviru ovog sistema čovjek može vjerovati što god želi pa i pored toga što se njegovo vjerovanje smatra otpadnišivom od islāma i neprijateljstvom prema Uzvišenom Allāhu.
- Demokratija zagovara slobodu govora, bez obzira na to kakav je sadržaj tog govora; a dosta je govora kroz koje se skrnave svetinje islāma.
- Demokratija zagovara sekularizam. Ispoljavanje vjere može biti samo u okvirima vjerskih institucija i objekata; zabranjeno je mješanje vjere u društvenom i ekonomsko-političkom uređenju.
- Demokratija zagovara ličnu slobodu pojedinca, koji može činiti što mu je volja, pod uslovom da se ophođenje tog pojedinca ne suprotstavlja vladajućem zakonu (harām i halāl su nevažeći).
- Demokratija zagovara postojanje raznolikih političkih partija, bez obzira na njihovo vjerovanje i lično ubjeđenje.

Stav islāma o demokratiji

- Demokratija zagovara vladavinu većine. Shodno učenju ovog sistema, većina je uvijek u pravu, pa makar ta većina zagovarala zabludu i nepravdu, pa niko im zbog toga ne smije prigovoriti.
- Demokratija zagovara glasanje. Ako se glasanjem izglasa pogrešan i nepravedan zakon (suprotan islāmu), na izvršnoj vlasti ostaje da taj zakon sprovede!

RASPRAVA O NAČELIMA DEMOKRATIJE

U demokratiji narod predstavlja zakonodavnu vlast zakonodavac je čovjek, a ne Uzvišenu Allāh! Ovo je čista zabluda, nevjerstvo i paganizam. Demokratija je čovjeka uporedila sa Uzvišenim Allāhom, upravo u posebnostima koje posjeduje samo On, Uzvišeni, a to su sūd i zakonodavstvo. Uzvišeni Gospodar kaže:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

"... Sud pripada jedino Allāhu, a On je naredio da robujete samo Njemu..."⁵

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

"... On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka..."⁶

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ

"Ma u čemu se razilazili, sud toga je Allāhov..."⁷

---

⁵ sūra Jūsuf, 40. ājet

⁶ sūra el-Kehf, 26. ājet

⁷ sūra 42, 10. ājet

Stav islāma o demokratiji

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
"Pa zar sud predislamskog doba traže? A ko je od Allāha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?"⁸

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتِغَى حُكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
"Zar da mimo Allāha tražim suca, kad vam On objavljuje Knjigu potanko?"⁹

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا يَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْتَرَاهُمْ أَنْ
يَقْتُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
"I sudi im prema onome što Allāh objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allāh objavljuje."¹⁰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ
"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio?"¹¹

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَيْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
"Oni, pored Allāha, bogovima svojim smatraju svećenike svoje i monahe svoje..."¹²

Jednom prilikom je kod Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, došao ashāb Adijj ibn Hātīm (koji je nekada bio kršćanin) koji je čuo Allāhovog Poslanika kako uči ājet: "Oni, pored Allāha, bogovima svojim smatraju svećenike svoje i monahe svoje"

---

⁸ sūra el-Mā'ide, 50. ājet

⁹ sūra el-En'ām, 114. ājet

¹⁰ sūra el-Mā'ide, 49. ājet

¹¹ sūra eš-Šūrā, 21. ājet

¹² sūra et-Tewbe, 31. ājet

Stav islāma o demokratiji

- na što mu Adijj reče:

"Mi njih nismo obožavali!"

Allāhov Poslanik ga upita:

"Zar vam oni nisu zabranjivali ono što vam je Allāh dozvolio, pa ste i vi to zabranjivali, i zar vam oni dozvolili ono što je Allāh zabranio, pa ste i vi to dozvolili?"

"Da."

- odgovori mu Adijj.

"Na taj način ste vi njih obožavali!"

- reče mu Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem."

(Prenosi et-Tirmidhī).

Znači, pokorili su im se u onom što Uzvišeni Allāh nije naredio i što je suprotno Njegovom zakonu. Samim tim, oni su postali njihovi bogovi, jer su slijedili zakone koje su im oni propisali, a bacili su iza leđa zakone Uzvišenog i Svemogućeg. Pokoravanjem stvorenom znači činiti 'ibādet istome, jer je Uzvišeni Allāh u prethodnom ājetu sveštenike i monahe nazvao bogovima onih koji su ih slijepo slijedili i pokorili im se u stvarima koje su im propisali.

Sejjid Qutb, rahimehullāh, u svom tefsiru *"U okrilju Qur'āna"*, kaže:

"Ko god od ljudi smatra da je On taj koji polaže pravo propisivanja zakona ljudima, taj je sebi pridao božanska svojstva jer samo Allāh, dželle ve ala, propisuje zakone ljudima. A ko god od ljudi prizna tom čovjeku pravo propisivanja zakona, onda mu on očituje božanska svojstva, bez obzira na termine s kojima nazivaju to propisivanje zakona."

Niko osim Uzvišenog Allāha ne polaže pravo propisivanja zakona ljudima i niko osim Njega ne smije stvari proglašavati dozvoljenim ili zabranjenim. Niko ne polaže pravo na donošenje određenog zakonodavstva osim

Stav islāma o demokratiji

Uzvišenog Allāha, pa bilo da je to na nivou pojedinca ili određenog društvenog sloja ili pak na nivou cijelog naroda.

Što se pak tiče slobode vjerovanja, i toga da čovjek u okrilju demokratije može vjerovati što mu je volja – to je obična prevara i nikako se ne slaže s našom vjerom, islāmom. Primjera radi, ako musliman promjeni svoje islamsko vjerovanja te postane Jehovin svjedok, kršćanin, tj. kāfir, ne možemo mu reći da je to što je učinio u redu i da je on slobodan vjerovati što mu je volja. Naprotiv, ko napusti islam smatra se otpadnikom nad kojim se treba izvršiti momentalna egzekucija. U slučaju da se pokaje – biće oslobođen ove kazne, ali ako ustraje na svom kufru i zabludi – treba ga udariti sabljom po vratu.

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže:

"Ko napusti vjeru (islam) – ubijte ga!" (Prenosi el-Buhārī)

"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne posvjedoče da nema boga osim Allāha i da obavljaju namaz!" (Prenose el-Buhārī i Muslim)

"Poslat sam pred Sudnji dan sa sabljom sve dok (ljudi) ne robuju samo Jedinom Uzvišenom Allāhu, koji Sebi ravna nema; moja se opskrba nalazi ispod sjenke mojeg koplja a poniženje pogađa one koji mi se suprotstave; i ko se poistovjeti s nekim narodom, onda je on jedan od njih!" (Prenosi Ahmed)

Dalje, institucija slobode izražavanja u demokratiji nije isto što i sloboda izražavanja u islāmu. Islām dozvoljava slobodu izražavanja samo kada je lijep i dozvoljen govor u

Stav islāma o demokratiji

pitanju, govor koji koristi muslimanima i ne razdvaja ih, sijući neslogu i smutnju među njima. Uzvišeni kaže:

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

"Allāh ne voli javnost zlog govora, izuzev onoga kome je učinjena nepravda..."¹³

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمِثْلَ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

"Zar ne vidiš kako Allāh navodi primjer - lijepa riječ kao lijepo drvo: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane prema nebu; ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi, a Allāh ljudima navodi primjere da bi pouku primili. A ružna riječ je kao ružno drvo. iščupanom drvetu s površine zemlje nema opstanka."¹⁴

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَجُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ

"A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar se niste Allāhu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali?'"¹⁵

Pogledajmo sada šta o "slobodi izražavanja" kaže Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Zaista čovjek spominje govor koji izaziva Allāhovu srdžbu a da o tom govoru i ne razmišlja; Allāh ga zbog njega baci u džehennem." (Prenosi Tirmizi).

---

¹³ sūra en-Nisā', 148. ājet

¹⁴ sūra Ibrāhīm, 24-26. ājet

¹⁵ sūra et-Tewbe, 65. ājet

Stav islāma o demokratiji

Imām en-Newewī kaže:

"Dužnost je svakog muslimana da čuva svoj jezik od svake vrste govora u kojem nema nikakve šerijatske koristi."

Od sunneta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, je i čuvanje jezika čak i od dozvoljenog govora zbog bojazni pretjerivanja koje nas može odvesti u nedozvoljen govor. To je naš islam, tako su nas učili naši poznati islamski učenjaci.

Znači, u islamu nije dozvoljeno govoriti "sve i svašta", jer u puno govora ljudi ima i grđenja islāma. Dakle, takva sloboda izražavanja ne postoji u islāmu. Evo jedan živi i slikoviti primjer koji govori o pokvarenosti demokratije: Kada je prokletnik Selman Ruždi napisao svoj opaki roman "*Satanski stilhovi*" u kojem napada islām i skrnavi ličnost Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i kada su se muslimani pobunili protiv ove uvrede, zapadni demokrati su izjavili da je to samo "obična sloboda izražavanja".

Kada se islām vrijeđa i skrnave njegove svetinje – to je "sloboda izražavanja" po nekim kāfirskim mjerilima.

Demokratija uspostavlja razliku između vjere i države, uspostavlja razliku između vjere i političkog uređenja društva; ovo je sekularizam koji se oštro suprotstavlja islāmu. To je kufr, jer je islām predvidio sistem koji u sebi ima društveno-zakonodavno-političko uređenje. Ovaj sekularizam, kojeg demokratija propovijeda, spomenut je u Qur'ānu:

أَفَلَوْ مِئُونَ بَبَعُضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعُضِ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ
ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا حِزْبِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى
أَشَدِّ الْعَذَابِ

Stav islāma o demokratiji

"...Kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?! Onoga od vas koji čini tako stići će na ovom svijetu poniženje, a na Sudnjem danu biće stavljen na muke najteže..."¹⁶

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مَّهِينًا

"I govore: 'U neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo', i žele da između toga nekakav stav zauzmu - oni su zbilja pravi nevjernici, a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju."¹⁷

Odvajanje vjere od države nije konačna nevolja. Naprotiv, prava propast nastupa kada narodni poslanici u parlamentu glasaju i propisuju zakone, koji se kasnije prihvataju i sprovode u djelo. Ovim postupkom demokrati sebe postavljaju na isto mjesto sa Allāhom, dželle šanuhu, jer su sebi dopustili da uz Allāha propisuju zakone. O ovoj vrsti širka govori Qur'ān:

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

"... On neuzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka."¹⁸

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ

"Zar da oni imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio?"¹⁹

Praktikujući sekularizam, demokrati sude po svojim zakonima koje je Uzvišeni Allāh proglasio tāgūtom i u koji mi muslimani ne smijemo vjerovati. Naprotiv, trebamo se boriti protiv

---

¹⁶ sūra el-Beqare, 85. ājet

¹⁷ sūra en-Nisā', 150. i 151. ājet

¹⁸ sūra el-Kehf, 26. ājet

¹⁹ sūra 42/21. ājet

Stav islāma o demokratiji

svakog tāgūta (svega onoga što ljudi obožavaju mimo Uzvišenog Allāha od vjerovanja ili društvenog uređenja). Uzvišeni kaže:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

"Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak žele da im se pred tāgūtom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtān želi da ih u veliku zabludu navede." ²⁰

Iz ājeta se vidi da je vjerovanje ovih ljudi obična varka, jer su pored zakona Uzvišenog Allāha tražili zakon tāgūta.

Ibnul-Qajim el-Džewzī, Allāh mu se smilovao, kaže:

"Tāgūt je sve ono što prelazi granice u obožavanju, slijedenju ili pokoravanju. Tāgūt je svaki narod koji ne sudi po zakonu Allāha i Njegovog Poslanika. Tāgūt je i onaj narod koji se pokorava vladaru u onome u čemu se samo Allāhu treba pokoravati. Ove vrste tāgūta postoje u cijelom svijetu. Ako malo razmislimo o stanju ljudi, vidjećemo da je većina njih počela obožavati tāgūta, a ne Uzvišenog Allāha. Oni se ne pokoravaju Allāhu i Njegovom Poslaniku, oni su pokorni samo tāgūtu."

U demokratiji čovjek može raditi što mu je god volja!!! "Sloboda ličnosti", kažu!!! Ovaj način "životarenja" u islāmu nije dozvoljen, jer će se ličnosti toliko osloboditi pa će početi dozvoljavati harām i zabranjivaće halāl. U islāmu, sloboda ličnosti je pozitivno ograničena okvirima Allāhovih propisa i riječima Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Ako musliman želi ostati u okvirima islama, on ne smije preći granice islamskog morala i njegovog učenja; ne smije činiti stvari koje mu je

---

²⁰ sūra en-Nisā', 60. ājet

Stav islāma o demokratiji

Uzvišeni Allāh zabranio; ne smije se povoditi za nevjerničkim zakonima, ostavljajući šerī'at. Ako bude ove stvari činio – ne može se pohvaliti da je musliman, jer je prihvatanje i slijeđenje islāma jedno, a praktikovanje kufra drugo.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

"I tako mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimaio tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore." ²¹

Ovo je islām.

Nasuprot islāmu, demokratija dozvoljava razne sramote i razvratnosti. Demokratija je ta koja je dozvolila sklapanje braka između homoseksualaca u Švedskoj i Francuskoj. Kažu: "*Sloboda ličnosti*"!!!

Demokratija zagovara pluralizam (višepartijski sistem), bez obzira na ideje i vjerovanje dotičnih partija. To u islāmu nije dozvoljeno, jer se na taj način legalizira kufr među muslimanima, a to znači smutnju i nered u islamskom društvu. Ovo je u oštroj suprotnosti sa islamskim načelima, jer je islamska osnova u odnosu prema zlu, suprotstavljanje istom, a ne njegovo priznanje. Uzvišeni Allāh, kaže:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

"I borite se protiv njih dok mnogoboštvo ne iščezne i dok samo Allāhova vjera ne ostane..." ²²

---

²¹ sūra en-Nisā', 65. ājet

²² sūra el-Enfāl, 39. ājet

Stav islāma o demokratiji

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže:

"Ko od vas vidi neko loše djelo - neka ga izmjeni (ukloni) svojom rukom (prisilno), a ako ne bude u stanju - neka to uradi riječima (neka naredi da se to ukloni), a ako ni to ne bude u stanju - neka ga bar srcem svojim prezre, a to je najslabiji čin imana." (Prenosi Muslim).

Znači, najslabiji čin imana je poreći zlo srcem, jer što se srcem ne osudi onda se to voli ili u najmanju ruku ne osjeća se odvratnost prema tom postupku. A ko ne osjeća odvratnost prema kufuru, sam je kafir, jer zadovoljstvo kufrom predstavlja kufr.

Ovo nam objašnjava vjerodostojni hadīth Allāhovog Poslanika, sallallāhu alejhi we 'sellem, u kojem stoji:

"Ko se bude borio protiv njih svojom rukom - vjernik je; ko se bude borio protiv njih svojim jezikom - vjernik je; ko se bude borio protiv njih svojim srcem - vjernik je, a nakon ovoga nema više ni koliko trun imāna."

Dakle, ukoliko se suprotstavimo zlu i njegovim sljedbenicima - spasićemo sebe, njih i društvo. U suprotnom, njihove će zablude i nevjerničke ideje zavladata među muslimanima, što bi značilo njihovu propast. Da spomenemo i to da je pluralizam povod razdvajanja muslimana i unošenje nesloge među njih, a slabljenjem njihovog jedinstva oslabiće i njihova snaga u sukobu s neprijateljima islāma. Podsjećamo i na to da pluralizam izaziva borbu oko osvajanja položaja, do kojeg se ne dolazi šer'atski dozvoljenim sredstvima, a i samo postojanje takvog tipa rukovodilačkog položaja u islāmu nije dozvoljeno. Muslimanima je zabranjeno da se međusobno sukobljavaju i razdvajaju:

Stav islāma o demokratiji

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

"Svi se čvrsto Allāhova užeta držite i nikako se ne razjedinujte!"²³

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
"Držite se džemā'ata i ne razjedinujte se! Šejtan je jači kada je samo sa jednim (od vas), dok je među dvojicom slabiji. Ko sebi želi mjesto u džennetu - neka se drži džemā'ata."
(Prenosi et-Tirmidhī).

Zar postoji gora vrsta razjedinjavanja muslimana od razjedinjavanja koje čini višepartijski sistem pluralističke demokratije? Zar postoji bolje pravilo od hadisa poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, koji kaže:
"Allāhova je milost sa džemā'atom." (Prenosi et-Tirmidhī).

U demokratiji je istina uvijek na strani većine. U islāmu je istina ono što je u suglasnosti sa Qur'ānom i sunnetom, bez obzira na kvantitet onih koji ih se pridržavaju. Ono što je u suprotnosti sa Qur'ānom i sunnetom je laž i zabluda, pa makar se svi stanovnici ovog svijeta složili na tome. Uzvišeni Allāh kaže:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

"A većina njih ne vjeruje u Allāha, nego su oni nevjernici."

²⁴

وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ لِيُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

---

²³ sūra Āli 'Imrān, 103. ājet

²⁴ sūra 12/106. ājet

Stav islāma o demokratiji

"Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji, oni bi te od Allāhova puta odvratili; oni se samo za pretpostavkama povode, i oni samo neistinu govore." ²⁵

Iz ovog se ājeta jasno vidi da je povodjenje za većinom zabluda i odvrćanje sa Allāhovog, dželle šanuhu, puta. Od Allāhovog Poslanika, sallallāhu alejhi we sellem se prenosi da je rekao:

"Neke je vjerovjesnike slijedio samo jedan čovjek iz njihovog naroda" (Prenosi Muslim).

Ako je istina uvijek na strani većine, kako to stoji u demokratiji, šta onda reći o stanju onih vjerovjesnika koji su samo jednog čovjeka od svojih naroda za svoje pristalice imali? Da li su ti vjerovjesnici bili u pravu?! Neka na ovo pitanje odgovore demokrati.

U komentaru ājeta:

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ

"Svi ljudi su sačinjavali jednu zajednicu, i Allāh je slao vjerovjesnike da donose radosne vijesti i opomene, i po njima slao Knjigu, samu istinu, sudi ljudima o onome u čemu se oni ne slažu..." ²⁶

- Sejjid Qutb kaže:

"Islam posjeduje Knjigu koju je objavio Allāh, s istinom, da bi ljudima sudila u onome oko čega se oni ne slažu. Ova Knjiga je

---

²⁵ sūra el-En'ām, 116. ājet

²⁶ sūra el-Beqare, 213. ājet

Stav islāma o demokratiji

*pravilo za život čovječanstva. Putem ove Knjige će se postići društveno uređenje u životu ljudi, prava istina i ljudi će je ili prihvatiti ili odbaciti. Ako je odbace, onda sve ono čega će se oni prihvatiti predstavlja otvorenu laž i zabludu. To je laž i pored toga što su ljudi njome zadovoljni. Historija je najbolji svjedok za ovo što govorimo. Nisu ljudi ti koji posjeduju sposobnost i pravo da sude između istine i laži. Ono na čemu se ljudi slože ne predstavlja nikakvu istinu. Nije vjera ono na čemu i zbog čega ljudi međusobno nalaze zajedničku riječ."*¹

U demokratiji je sve podložno glasanju, pa i ako je neki islamski propis u pitanju – treba glasati da li će se prihvatiti ili ne!!! Većina ima pravo konačne odluke, pa makar konačni izbor bio očita grješka i zabluda. Zabranjeno je muslimanima da propise Uzvišenog Allāha izlažu postupku glasanja. Zna se šta je harām, a šta halāl. Islamske propise mogu izložiti na glasanje samo munāfici i kāfiri. Proces glasanja sa sobom povlači mnoge negativnosti, koje su pogubnog karaktera kako za pojedinca, tako i za društvo i to slijedećih činjenica:

a) Zahvaljujući procesu glasanja, Allāhov šerī'at je stavljen na isti nivo sa šejtānskim zakonima, jer "treba izglasati i izabrati".

Ovo je otvoreni kufr i poricanje vjere Allāha Uzvošenog, jer je On, Uzvišeni, rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali "Allāhu robujte, a taguta se klonite!"²⁷

---

²⁷ sūra en-Nahl, 36. ājet

Stav islāma o demokratiji

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى

"... Onaj ko ne vjeruje u taguta, a vjeruje u Allāha - drži se za najčvršću vezu." ²⁸

Procesom glasanja ljudi prednjače ispred Uzvišenog Allāha i odbijaju Njegov sūd u zamjenu za njihov!!! Uzvišeni kaže:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

"O vjernici, ne prednjačite ni u čemu ispred Allāha i Poslanika Njegovog..." ²⁹

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

"Kada Allāh i Poslanik Njegov nešto odrede - onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svom nahođenju postupe..." ³⁰

b) Zahvaljujući glasanju, postoji mogućnost odbacivanja propisa Uzvišenog Allāha, jer izbor i odluka pripada većini. Uzvišeni Allāh, kaže:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

"I Tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore." ³¹

---

²⁸ sūra el-Beqare, 256. ājet

²⁹ sūra el-Hudžurāt, 1. ājet

³⁰ sūra el-Ahzāb, 36. ājet

³¹ sūra en-Nisā', 65. ājet

Stav islāma o demokratiji

Komentarišući ovaj ājet, Ibnul-Qajjim el-Džewzī kaže:

"Allāh se Sobom zakleo da ljudi nemaju u sebi imāna, sve dok Njegovog Poslanika ne prihvate kao sudiju u svim svojim međusobnim sporovima, po pitanju svakodnevnih događaja od vjerovanja i propisa. Oni neće biti vjernici čak i kada Allāhovog Poslanika prihvate za svog sudiju, sve dok u svojim dušama nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore poslanikovoj odluci, kao rezultat njihovog zadovoljstva njegovom odlukom, bez ikakvog suprotstavljanja ili prigovaranja."

Ovom kratkom raspravom o demokratiji dolazimo do zaključka da je to kāfirski sistem i ideja koja se oštro suprotstavlja islamskom učenju o jednoći Uzvišenog Allāha. Musliman ne smije vjerovati u nekakvu ispravnost demokratije a niti smije vjerovati u njena lažna načela. Demokratija je sistem koji ne predviđa nikakve vjersko-moralne principe u životu ljudi. Naprotiv, to je sistem suprotan ljudskoj prirodi jer se suprotstavlja vjeri Uzvišenog Allāha.

U demokratiji ne postoje zabranjene stvari. Sve je dozvoljeno. Zabranjene su samo one stvari koje je zabranio vladajući aparat u dotičnom demokratskom društvu!!!

Savremeni islamski mislilac, Muhammed Qutb nakon duge rasprave o demokratiji, kaže:

"Nema ničeg zajedničkog između islama i demokratije; islam se niučem ne slaže sa demokratijom. Potpuno je neosnovano tvrditi da je islam demokratski sistem ili da u najmanju ruku podržava demokratiju."

Također nas ovaj učenjak podsjeća da:

"Nama muslimanima nije dozvoljeno upoređivati šeri'at sa kāfirskim, neislamskim zakonima, a kamoli da vjerujemo da između

Stav islāma o demokratiji

Allāhovog šerī'ata i nekog ovosvjetskog sistema postoji nekakva bliža veza, koja direktno tretira društveno uređenje (koje je u nerazdvojnoj vezi sa islamskim vjerovanjem, razumije se). Ne smijemo ni pomisliti da šerī'at ima zajedničke tačke sa kāfirskim sistemima. To što neki 'muslimani' govore lijepo o demokratiji, to je kompleks od kojeg pati ovaj ummet (zbog nedovoljnog poznavanja islāma). Neki čak vjeruju da je potrebno da mi branimo i opravdavamo Allāhov šerī'at. Drugi pak govore da, kada pozivamo ljude u islām, trebamo im objasniti da islām posjeduje sve pozitivne osobine današnjih nevjerničkih sistema! To je poraz i poniženje koji su pogodili islamski ummet od strane privremenog zapadnjačkog 'pobjednika', koji je otrovao islamske zemlje (svojim nevjerničkim idejama). To se ne bi dogodilo da smo mi bili zaista uvjereni u uzvišenost ove vjere, kao što nam je to Uzvišeni Allāh objasnio:

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici." ³² ¹¹

Ne smijemo zaboraviti da je razlika između temelja islāma i demokratije ogromna.

U islāmu ljudi robuju Uzvišenom Allāhu i samo Njega obožavaju, ne pripisujući Mu druga. U islāmu se sudi šerī'atom, praktično sprovodeći vjerovanje u jednoću Gospodara. U demokratiji se obožavaju drugi, a ne Uzvišeni Allāh, a ljudi sude po zakonima koje su oni postavili da bi i u praksi potvrdili svoju nepokornost Uzvišenom Allāhu, obožavajući druge mimo Njega.

---

³² sūra Āli 'Imrān, 139. ājet

Stav islāma o demokratiji

U islāmu se čovjek potpuno čisti, da bi potvrdio svoje savršeno stvaranje (od strane njegovog Gospodara). U demokratiji se čovjek suprotstavlja svojoj prirodi i samog sebe baca u najniže nizine poniženja i zablude (zbog nepokornosti Uzvišenom Allāhu).

Ovo su temelji islāma i demokratije. Kakve onda veze ima islām sa demokratijom, pa i pored toga što su demokrati neke "svoje zakone" pozajmili od islāma?! Na žalost, u islamskom svijetu ima prevarenih mislilaca koji govore:

"Uzećemo od demokratije ono što valja, a odbacićemo njene negativne strane; povezaćemo demokratiju sa Šerijatom, a kufr, nemoral i seksualni kaos koji ona propovjeda, jednostavno ćemo zabraniti."

Ono što ti mislioci smatraju dobrom stranom demokratije u stvari je – islām, a ne "dobra strana" demokratije. U demokratiji narod upravlja samim sobom i on predstavlja izvršnu vlast. Ako narod ne upravlja samim, to već nije demokratija.

Recite demokratima:

"Želimo suditi onim što je Uzvišeni Allāh objavio. Ne želimo da narod i njegovi prdstavnici upravljaju državom i ne želimo dopustiti da narod propisuje zakone suprotne šeri'atu. Tražimo pogubljenje onih koji su se odmetnuli od islāma i tražimo sprovođenje islamskih kazni nad bludnicima, kradljivcima, alkoholičarima... Tražimo da žene nose hidžab i namjeravamo da zabranimo otkrivanje istih. Tražimo zabranu golotinje po plažama i ulicama; mi istooremeno želimo biti prave demokrate!"

Ako im ovo budete kazali, brzo i jednostavno će vam odgovoriti:

Stav islāma o demokratiji

"To nije demokratija za koju se mi zalažemo. U našoj demokratiji ljudi propisuju zakone i nisu prinuđeni činiti stvari koje im nisu po volji."

Reći će vam da demokratija "ne miješa nos" u privatne stvari ljudi. Ako neko želi napustiti vjeru – slobodan je to učiniti. Ako neko želi imati ljubavnicu – slobodan je to učiniti. Koja god žena želi ljubavnika – slobodna je to učiniti, osim ako se njen muž ne pobuni protiv toga. Reći će vam da potražite drugo ime za to što vi želite, jer termin demokratija ne odgovara vašim namjerama. Ako stvari stoje tako, zašto onda da naš sistem ne nazovemo islamskim, nego mu tražimo nazive koji odgovaraju terminu demokratija?!

Ja ne kažem da su drugi kāfirski sistemi bolji od demokratije. Naprotiv, puno su gori oni sistemi u kojima se hapse na desetine hiljada ljudi, kojima se sudi u improviziranim sudnicama i nad kojima se sprovode divljačka mučenja i torture. Ono što ja kažem je da demokratija ne predstavlja ispravnu zamjenu. Jedina ispravna zamjena je islām. Oni koji smatraju da je put islāma dug i težak, a da je put demokratije kratak i lahak – grdno se varaju! Demokratija se nalazi na putu sopstvene propasti, jer u sebi sadrži neispravnost i greške koje uništavaju načela njenog sistema... Ostaje samo islām... Ostaće, jer je on jedina prava vjera... Ostaće, jer se Uzvišeni Allāh obavezao da će ga čuvati da Sudnjeg dana... Ostaće, jer je samo islām kadar spasiti čovječanstvo od kataklizme u koju ono srlja.

Stav islāma o demokratiji

MUSLIMANI NE MOGU POSTIĆI SVOJ CILJ PUTEM DEMOKRATIJE

Svoje islamske ciljeve i namjere muslimani ne mogu ostvariti putem demokratije, i to zbog dva osnovna razloga:

1. Demokratija nije šeri'atski opravdani put koji muslimani trebaju slijediti zbog postizanja svojih islamskih interesa. Islām je Allāhova vjera i kao takav on posjeduje božansku stazu, koja se razlikuje od drugih zbog svojeg karakterističnog božanskog izvora. Uzvišeni Allāh je Svojom mudrošću odredio da se islamski ciljevi ne mogu ostvariti, osim putem potpunog praktikovanja islāma i kroz islām. Zalutali su oni koji žele dominaciju islāma drugim putem, a ne putem islāma. Od 'Abdullāha ibn Mes'ūda, Allāh bio njime zadovoljan, se prenosi da je rekao:

"Bili smo kod Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kada je on povukao pravu crtu ispred sebe, pa je rekao: 'Ovo je put Allāha Uzvišenog!' Zatim je povukao crte sa desne i lijeve strane one crte (koju je povukao ispred sebe), pa je rekao: 'Ovo su šejtanovi putevi!' Zatim je stavio ruku na crtu ispred sebe, citirajući (ājet):

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

"I doista, ovo je pravi put Moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova; eto, to vam On naređuje, da biste se grijeha klonili." ³³

---

³³ sūra el-En'ām, 153. ājet

Stav islāma o demokratiji

Uzvišeni Allāh je odredio da Njegovi namjesnici na Zemlji budu Njegovi iskreni robovi koji osim Njegove vjere ništa drugo neće slijediti i neće Mu druga pripisivati. Uzvišeni Allāh kaže:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا
يُسْرِكُونَ بِي سُبْحَانَ

"Allāh obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah bezbjednošću zamijeniti; oni će samo Meni robovati, i neće druge Meni ravnim smatrati."³⁴

Što se demokratije tiče, ona je politeistička (mnogobožačka) ideja, jer propovjeda učešće naroda u komponovanju zakona. Ne dozvoljava miješanje vjere u državni aparat zemlje. Ako je to demokratija, kako onda neki "muslimani" mogu tvrditi da je moguće uzvišiti islām putem ovog nevjerničkog sistema?! Zar širk može poslužiti kao pomagač Allāhovo vjeri, islāmu?

2. Također od razloga zbog kojeg muslimani ne mogu ostvariti svoje namjere u okrilju demokratije jeste i stalna borba i sukob između istine i laži. Kāfiri neće nikada dozvoliti formiranje islamske države bilo gdje u svijetu, a niti će dozvoliti muslimanima da postanu vojno-ekonomska sila. Spremni su da muslimane spriječe, ako treba, ratovima koje nam svakodnevno nameću. Tada će oni klati i protjerivati na stotine hiljada muslimana, čije prolivanje krvi ne zabranjuju njihovi "pravedni" demokratski zakoni.

---

³⁴ sūra en-Nūr, 55. ājet

Stav islāma o demokratiji

Ako stvari ovako stoje, onda samo glupaci mogu vjerovati da će im kāfiri i otpadnici od islāma dozvoliti formiranje islamske države putem legalnog izbora od strane naroda. Najbolji primjer za to nam je Alžir u kome su na izborima početkom devedesetih godina pobijedili islamisti. Odmah nakon njihove izborne pobjede, kāfirska vojska je, u sūrarnji sa kršćanskim Zapadom, preuzela stvar u svoje ruke, kada su na najgori način islamiste izložili mučenjima i torturama ne bi li ih spriječili u njihovoj namjeri formiranja islamske pravedne države. Alžirski zatvori su postali prepuni nedužnih islamista, a ulice su bile bukvalno preplavljene tenkovima spremnim za obračun sa "islamskim teroristima". Isti je slučaj zabilježen i u Turskoj kada su tenkovi izašli na ulice protiv islamista koji su na legalan način, preko izbora, došli na vlast. Na desetine muslimana je uhapšeno, dok su islamske škole sve do jedne pozatvarane; optužba – islamski fundamentalizam!!! Qur'ān nas upozorava na opasnost od nevjernika:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
"Ni Jevreji, ni krsćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne
prihvatiš ono na čemu su oni..."³⁵

وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
"... Oni će se neprestano boriti protiv vas da vas odvrte od vjere
vaše, ako budu mogli..."³⁶

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا
حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ
"Mnogi sljedbenici knjige jedva bi dočekali da vas, pošto ste
postali vjernici, vrate u nevjernike, iz lične zlobe svoje..."³⁷

---

³⁵ sūra el-Beqare, 120. ājet

³⁶ sūra el-Beqare, 217. ājet

³⁷ sūra el-Beqare, 109. ājet

Stav islāma o demokratiji

Ovi ājeti jasno govore da će sukob između istine i laži biti svakodnevna pojava, dokle god postoje vjernici u Uzvišenog Allāha. Laž je neprijatelj istine, a oni koji slijede laž i zabludu neće odustati od svog odvrćanja muslimana od islama, ako budu mogli. Nevjernici, koji se kriju iza demokratije, šire nered i smutnju, ne bi li uništili islamski moral i etiku muslimana sve dok muslimani, ne daj Bože, ne odbace svoje vjerovanje. Demokratija nije i ne može biti put koji muslimani trebaju slijediti radi uzdizanja islāma. Propao je trud svih onih koji preko demokratije žele pomoći islām i muslimane. Neki muslimani svojim prisustvom u sistemu demokratije, gdje učestvuju u donošenju odluka i propisivanju zakona, blizu su propasti, a još gore od toga je to što svojim sudjelovanjem u tim demokratskim institucijama čine širk kojeg Uzvišeni Allāh ne prašta.

GDJE JE IZLAZ?

Odgovor na ovo pitanje je lahak i jednostavan: priprema i džihād na Allāhovom azze ve dželle, putu. Priprema mora obuhvatiti sve psihičko-fizičko-materijalne mogućnosti ummeta. Svako treba uložiti maksimalan trud u borbi protiv neprijatelja islāma. Uzvišeni Allāh kaže:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مِمَّا اسْبَغْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ
عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لِأَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُمْ
وَمَا يُنفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
تَظْمُونُ

"I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allāhove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allāh ih zna. Sve što na Allāhovom putu potrošite naknađeno će vam biti, neće vam se nepravda učiniti." ³⁸

---

³⁸ sūra el-Enfāl, 60. ājet

Stav islāma o demokratiji

Od 'Uqbeta ibn 'Āmira se prenosi da je čuo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kako na minberu uči:

"I protiv njih pripremite koliko god možete snage."

Zatim je rekao:

"*Zaista je snaga u bacanju, zaista je snaga u bacanju, zaista je snaga u bacanju (pucanju).*" (Prenosi Muslim).

"*Ko nauči vještinu bacanja (pucanja), a zatim je zaboravi - nije od nas.*" (Prenosi Muslim).

Džihād je jedini ispravni put preko kojeg muslimani mogu postići svoje ciljeve. Uzvišeni Allāh nam to objašnjava:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

"Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji! Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas. Nešto volite, a ono ispadne zlo po vas."³⁹

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže:

"*Poslat sam pred Sudnji dan sa sabljom, sve dok (ljudi) ne budu robovali samo Jedinom Uzvišenom Allāhu, koji Sebi ravna nema; moja se opskrba nalazi ispod sjenke mojeg koplja, a poniženje pogađa one koji mi se suprotstave.*" (Prenosi Ahmed).

Put džihāda je mukotrpan i težak put. Njega se mogu prihvatiti samo iskreni i jaki vjernici o kojima Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kao odgovor na pitanje koji su ljudi najbolji, kaže:

"*To je mu'min koji se na Allāhovom putu bori svojim životom i imetkom.*" (Prenosi el-Buhārī).

---

³⁹ sūra el-Beqare, 216. ājet

Stav islāma o demokratiji

REZIME

Muslimani!

Demokratija nije dozvoljena onome koji vjeruje u Allāha i Sudnji dan! Ne potpadajte pod uticaj Jevreja i kršćana sa nevjerničkog Zapada! Oni vjeruju u demokratiju, jer su počinili kufr u Uzvišenog Allāha. Vjeruju da je demokratija prirodno rešenje koje im najviše odgovara. Oni su u pravu, što se toga tiče, jer su kāfiri, a poslije kufra nema grijeha. Njihovi su bogovi – njihove partije, koje im propisuju zakone po kojima se oni vladaju!

Muslimani!

Nemojte slijediti i oponašati Jevreje, kršćane i ostale kāfire o kojima Uzvišeni Allāh kaže:

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"...pa ako biste im se pokorili, i vi biste, sigurno mnogobošci postali." ⁴⁰

Muslimani!

Ne žurite u traženju Allāhove pomoći grijšenjem i šeri'atski nedozvoljenim metodama rada.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُذَبِّبْ أَعْدَاءَكُمْ
"Ako Allāha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti." ⁴¹

---

⁴⁰ sūra el-En'ām, 121. ājet

⁴¹ sūra Muhammed, 7. ājet

Stav islāma o demokratiji

Nemojte se povoditi za većinom koja zagovara demokratiju. Oni su ti koji su zalutali, dok su spašeni oni koji unose red među ljude kada se nered i smutnja prošire. A ko su ti koji unose red među ljude, ako to nisu Allāhovi pokorni robovi?!

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ
تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا
أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقَّارِ لَأَجْرِمَ أَبْتِمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ
دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَإِنِّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنِّ
الْمُسْرَفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفْوُضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

"O narode moj, šta je ovo, ja vas pozivam da vas spasim, a vi mene pozivate u vatru? Pozivate me da ne vjerujem u Allāha i da prihvatim Njemu ravnim onoga o kome baš ništa ne znam, a ja vas pozivam Silnome, Onome koji mnogo prašta! Nema nimalo sumnje u to da se oni kojima me pozivate neće nikome ni na ovome ni na onome svijetu odazvati, da ćemo se Allāhu vratiti i da će mnogobošci stanovnici u ognju biti... Tada ćete se sigurno mojih riječi sjetiti! A ja Allāhu prepuštam svoj slučaj; Allāh, uistinu, robove svoje vidi."⁴²

---

⁴² sūra 40/41.-44. ājet

Stav islāma o demokratiji

DOSADAŠNJA IZDANJA "KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(*Ebu Ahmed*)
- **Dokazi da je isbāl harām**
(*Ebu Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul' Azīz*)
- **Bolest irdžā'a**
(*grupa autora*)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru'* i odgovori na njega)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)
- **'Aqīda potpomognute skupine**

Stav islāma o demokratiji

(*'AbdulMedžid el-Munī'*)

- **Tewhīd el-hākimijje**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(*Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.*)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(*Ahmed el-Hālidi*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(*Ebu Muhammed*)
- **Millet Ibrāhīm**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **'Aqīda ehli-sunneta wel-džemā'ata**
(*Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:*
''Wasitijjska 'aqīda'', ''Tahāwijeve 'aqīda'',

Stav islāma o demokratiji

"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")

- **Šerī'atski hidžāb**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(*Ebū Ahmed*)
- **Musliman ili mušrik**
(*Ebū Hamza*)
- **Dokazi za propis prijateljevanja sa mušricima**
(*šejh Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**